საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია

პროლეტარებო მთელი კავკასიის შეერთდით

პარასკევი 28 იანვარი 1921 წ.

ალთქმა

ფასი 20 მანეთი

გაზეთი დღის თვეში 500 მანეთი. ცალკე ნომერი ეყიდება 20 მანეთი, განცხადების ფასი პირველ გვერდზე ჰექტიარის სტრიქონი 20 მანეთი, შორის გვერდზე 15 მანეთი, სამკვლოვიარო განცხადება ორმაგი ზომის (10 × 2) 500 მანეთი. ნასიათ განცხადება არ დაიბეჭდება, რედაქცია და კანტორა იმყოფება ერთოგის ქ. № 4, შესასვლელი რუსთაველის ქუჩის № 18-თან, რედაქციის მიღებაა 14—16, ადმინისტრაციის 16—18

№ 20 ორგანო საქართველოს სოციალ-დემოკრატიულ მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა. № 20

გულდამწვარნი და ღრმად დამწუხრებულნი ელენე ივანეს ასული წულაძისა, გერასიმე მაჭისიმეს ძე წულაძე შვილებით: თამარა, ვალოდია და ნინა აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ პირველის დაუფლებელ ძმის, მეორეს ძვირფას ცოლის ძმის და დანარჩენების საყვარელ ბიძას

ზაქარია ივანეს ძე ქადიეიშვილის

გარდაცვალების მეორმოცე დღის თავს შაბათს 29 იანვარს ჭ. ფოთში წირვა და პანაშვიდი ნახუტურის ეკლესიაში.

(342—1—1)

ღრმათ დამწუხრებულნი ელენე ივანეს ასული წულაძისა, გერასიმე მაჭისიმეს ძე წულაძე შვილებით: თამარა, ვალოდია და ნინა აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ პირველის დაუფლებელ ძმის, მეორეს ძვირფას ცოლის ძმის და დანარჩენების საყვარელ ბიძას

ზაქარია ივანეს ძე ქადიეიშვილის

გარდაცვალების მეორმოცე დღის თავს შაბათს 29 იანვარს ჭ. ფოთში წირვა და პანაშვიდი ნახუტურის ეკლესიაში. (342—1—1)

ღრმად დამწუხრებულნი ელენე ივანეს ასული წულაძისა, გერასიმე მაჭისიმეს ძე წულაძე შვილებით: თამარა, ვალოდია და ნინა აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ პირველის დაუფლებელ ძმის, მეორეს ძვირფას ცოლის ძმის და დანარჩენების საყვარელ ბიძას

ზაქარია ივანეს ძე ქადიეიშვილის

გარდაცვალების მეორმოცე დღის თავს წირვა და პანაშვიდი ნახუტურის ეკლესიაში. (342—1—1)

გულმოკლულნი და სამუდამოთ განუახლებელ მწუხარებაში მყოფნი მშობლები ესმა ივანეს ასული და თომა დავითის ძე ბარამიძენი შვილებითურთ: ვალიკო, ელენა, ტასო, მარუსია, და კატუშა; სიძე გიორგი ზენაიშვილი შვილებით და დიწულები ტატიანა და ვალენტინა ჟორდანიები აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობებს, რომ მათი პირველთა შვილის, მეორეთა ძმის და მეზამეთა უძვირფასესის ბიძას

კოლია სოსოს ძე ბარამიძის

სულის მოსახსენებლათ ორმოცი დღის გარდაცვალების აღსანიშნავათ გარდახდილი იქნება წირვა და პანაშვიდი 29 იანვარს, დილის 11 საათზე ჭ. ლანჩხუთის წმ. ივანე ნათლისმცემლის ეკლესიაში.

(337 1—1)

მწუხარებაში მყოფი ივანე და კალისტინე კაკონდაძეები აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ გარდაცვალებას ძვირფასი და საყვარელი ნათლი დედის

პისტი ივანეს ასულის კაკონდაძისას

რომლის დაკრძალვა მოხდა ჭ. ოფოლისში 6 იანვარს.

ყაისარ იესეს ძე და მეუღლე მისი ივდითი გოდელაძეები და შვილები: გიორგი, დიმიტრი, ალექსანდრე, ელენე, მარიამი (ტატული) გორდელაძეები, ლეო ყაისარის ასული და ამროსი ფალატის ძე ზიმინი, ლიდა ყაისარის ასული და მეუღლე ამისი იაკობი სამსონის ძე ორჯონიკიძე აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობ მეგობრებს პირველი შვილი-შვილის, დანარჩენი საყვარელი ძმის შვილის

რევაზ (რეზო) გრიგოლის ძე გორდელაძის

გარდაცვალებას. პანაშვიდი ყოველდღე საღამოს 6 საათზე გრიბოედოვის ქუჩა, № 4. (346—1—1)

გულდამწვარი და უღონო დედა ხახა ივანეს ასული ბოძელიშვილი აუწყებს ნათესავთ და მეგობრებს დის შვილის და მის გაზრდილის პატარა

რეზოს

დაკარგვას. დაკრძალვის ღღე, 28 იანვ. საათის 3 ნახ. (346—1—1)

გულდათუთქული ბიძიები გიორგი ყაისარის ძე და ეკატერინე ივანეს ასული გორდელაძე პატარა ქალით თინათინითურთ აუწყებენ ნათესავთ და მეგობრებს პატარა

რეზიკოს

გარდაცვალებას. ცხედარის დაკრძალვა პარასკევს 28 იანვარს დაშუადღევის 3 საათზე და 30 წუთზე ვირის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაში. გამოსვენება ბინიდან გრიბოედოვის ქუჩა № 4. (346—1—1)

უაზღვრო მწუხარებაში მყოფი მამა იაკობ და და კატო ღღარაძენი აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ უდროოთ დაკარგულ

ვერა საღარაძის

ნახევარი წლის წირვა და პანაშვიდი გარდახდილ იქნება ქ. ხონში მაცხოვრის ეკლესიაზე კვირას 30 იანვარს დღის 12 საათზე.

დესპინე მიხეილას ასული, ალექსანდრე მიხეილის ძე შვილებით: ნიკოლოზ, მიხეილ, მარიამ და თამარათი და ანრასიონ კონსტანტინეს ძე ჯაფარიძენი აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ, რომ კვირას 30 იანვარს ვირის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაში გადახდილი იქნება წლის წირვა და პანაშვიდი პირველთა ძის, მეორეთა ბიძის და უკანასკნელის ცოლის ძის განვენებული

მელიტონ მიხეილის ძის ჯაფარიძის

სულის მოსახსენებლად. (345—1—1)

იუდეგა შემთავეთის

სასადილო

თავისი მოწყობილობით. კუთხე გოგოლის და მილიუტინის ქ. № 16—1.

(334—2—1)

სახელმწიფო ოპერა

პარასკევს 28 იანვარს პირველად განახლების შემდეგ

დონ-ჟუანი

შაბათს, 29 იანვარს ოპერა მუშებისათვის ტრავიატა კვირას 30 იანვარს ბოჰემა. ორშაბათს 31 იანვარს დონ-ჟუანი. (ნ. 1—1)

ერთოგის უგნის „სამეურნეო“ მუშათა საზოგადოების

გამგეობა აცხადებს, რომ კვირას 30 იანვარს კანტორის ბინაზე (სამოვოლნი ქ. № 41) შუადღის 2 საათზე დანიშნულია

ღევრთა საზოგადო კრება

განსახილველია შემდეგი კითხვები:

1. გამგეობის მოხსენება.
2. ანგარიშების განხილვა.
3. სარევიზიო კომისიის მოხსენება.
4. გამგეობის არჩევნები.
5. წესდების განხილვა.
6. მიმდინარე კითხვები.

(306—2—2) გამგეობა.

ქალაქების საყურადღებოთ

გაზეთ „ერთობის“ სტამბა ამზადებს ხელმისაწვდომ ფასებში აღწერითი და პირადობის

ბარათებს

დაკვეთა საჩქაროთ მზადდება.

(3—2)

სახელმწიფო დრამის თეატრი

ქართული დრამის სეზონი 1920—1921 წ.

შაბათს, იანვრის 30 ს

მეოთხედ

საპოლიციო ლიტანიით

დარჩენილი ბილეთები კასაში.

კვირას, იანვრის 30 ს

მეშვიდეთ

ბერდო-ზმანია

ყველა ბილეთები გაყიდულია.

დასაწყისი საღამოს 8 საათზე. (ნ. 2—1)

ვყიდი საქსოვ „სტანოკს“

რომელსაც აქვს ინგლისური „ქარტი“ რომელზედაც შეიძლება მოიქოვოს ყოველგვარი „ფარიკული უზარები“, „სტანოკის“ ნაწილები. ორი ფოლადის საკარცელი, ორი ფოლადის დგირები. მასთან ძაფების საქსელავი ბარაბანი, ერთი სართავი მაშინა, ხუთი კოჭით, ზედ არის მოწყობილი ძაფის სახვევიც, კიდე ჩულქის საქსოვი მაშინა თავისი მოწყობილობით. ვყიდი ხელსაყრელ ფასებში. მისამართი ჭ. ქუთაისი, სადგურთან, ჯანელიძის სახლში. ნესტორ კოხრეიძეს.

(341—1—1)

თფილისის კავშირი 4 ამქართა

იუველირების, გრავერების, მესაათეების და მეგირკლეების (დამტკიცებული ქართველოს მთავრობის მიერ 1920 წ. № 110 067, ამით აუწყებს ზემოთ ღნიშნულ კავშირის ხელოსანთ, რომ დღიდან გამოცხადებისა, ამეთების წევრებათ ჩაწერა წარმოებს კავშირის ბახინაურთ ს. სტეფანოვთან, დამფუძნებელი კრების ქუჩაზე ქართული კლუბის ეზოში № 28 დილის 10 საათიდან 2 საათამდე და საღამოს 4-დან 6 საათამდე.

(338—1—1) გამგეობა.

ახალის ტალახით

სამკურნალო

ქიმიამ

მ. ს ზერნოვისა

კირპიჩნი შესახვევი № 13, ბელინსკის ქუჩასთან. (22 თებ.)

ჯამაგირების მომატება და სახელმწიფო ეკონომია

დემოკრატიის ფართო წრეებში უკვე მტკიცეთ გაიდგა ფესვი იმ შეგნებამ, რომ უპირველო არითმეტიკული გადიდება ჯამაგირებისა იმეთი ზომაა, რომელსაც არ შეუძლიან საფუძვლიანათ ხელი შეაშალოს ხარჯების იმ ზომისა, რომელიც ყველას შეუნებაში ერთ-ერთ საუკეთესო საშუალებათ არის ცნობილი ქონების ნაწილობრივ ჩამორთმევის სახით.

ეს ის ზომაა, რომელიც ჩვენ ბევრჯერ გვქონია ხელში და ბევრჯერ გვიხსენებია ჩვენს წინაშე, ნაწილობრივ ეს ზომა არა-ერთხელ გატარებულა კიდევაც, მაგრამ საგრძნობი ნაყოფი ამ ზომას არც ერთხელ არ მოუტანია, რადგან იგი არ გატარებულა სათანადო საფუძვლიანობით. რაც შეიძლება უკეთესად დავაკმაყოფილოთ მუშა-მოსამსახურენი, მაგრამ რაც შეიძლება მეტი ნაყოფიერება მოვითხოვოთ მათგან,—აი ის საშუალება, რომლითაც შეიძლება რამდენათმე მაინც გავანელოთ ჯამაგირის გადიდების ცუდი მხარეები.

მეორე, ზემოხსენებულის მსგავსი და მასთან დაახლოებული ზომაა—ნაკროვლივი მუშაობის გაძლიერება და ზედმეტი მუშაობისათვის პრემიების დაწესება. ამ ორ ზომას უკვე კარგა ხანია მიაღგენ როგორც მუშათა ხელმძღვანელი წრეები, ისე ჩვენი სახელმწიფოს მეთაურნი. ნაკროვლივი მუშაობა უკვე გატარებულია ბევრს საწარმოო დაწესებულებებში. პრემიების სისტემის შემოღების აზრიც უკვე დაბადებულა შრომის სამინისტროში; როგორც გადმოგვცეს გაზეთებმა სამინისტროს შეუშუშავებია პრემიებით დაჯილდოება მეთამბაქოეებისა, მუშაობა ასეთივე ზომა მზად დავთათვის, ავიაციის მკეთებელთათვის, არსენალის მუშათათვის. სამინისტროს შემდგომ ნაბიჯიც გადუდგამს და ამუშავებს პრემიების სისტემას არსენალის კონტორის მოსამსახურეთათვის. თუ ეს მუშაობა კარგათ დამთავრდა, შესაძლებელი გახდება პრემიების სისტემის შემოღება კანცელარიებში მოსამსახურეთათვისაც და საერთოდ სახელმწიფო ორგანოებისათვისაც. ეს საქმე ღირსია იმისა, რომ მას სერიოზული ყურადღება მიექცეს.

ჩვენ მუდამ ვეწ ნაღმდეგებოდით და დღე აც ვეწ ნაღმდეგებით დაქირავებული შრომის მეტის-მეტს ექსპლუატაციას. მაგრამ სახელმწიფოს და სახელმწიფოს ცხოვრებაში არის ხოლმე განსაკუთრებული მდგომარეობა, როდესაც ყველას მოქალაქეს მოეთხოვება რაც შეიძლება მეტათ დასჭიმოს ძარღვები, რაც შეიძლება მეტი მსხვერპლი მოიტანოს სახელმწიფოს საკურთხეველზე, არ უთვლიდეს სახელმწიფოს ამ მსხვერპლის რაოდენობას. ასეთი წამი ადგია დღეს ჩვენს დემოკრატიულს სამშობლოს. ჩვენ დარწმუნებულნი ვართ, რომ ის ძნელი პირობები, რომლებშიაც ცხოვრობს ჩვენი რესპუბლიკა, დროებითი და წარმავალია, რომ ჩვენი რესპუბლიკის ირგვლივ შეკრებილი მტრები გაიფანტება. ჩვენ მხოლოდ ის გვჭირია, რომ ამ გარდამავალ დროში თავი გადავტანეთ ჩვენს რესპუბლიკას. ამ შეგნებით უნდა იყოს გამსჭვალული ყოველი მოქალაქე, ყოველი ერთგული შვილი თავისი დემოკრატიული სამშობლოსი.

თეორია და პრაქტიკა

II

მომატების საკითხი.

ბურჟუაზია მეფობს ეკონომიურათ, თუმცა ამ მეფობას არ აქვს ადგილი წარმოებაში, საქართველოში. არ არის ისეთი ბურჟუაზიული კლასი, რომელიც ეწევა შრომის ექსპლოატაციას და ჯიბეში იდგმს ზედმეტ ღირებულებას. ამითი გაირჩევა ჩვენი ქვეყანა კაპიტალისტური ქვეყნებისაგან. იქ ყველაზე დღესაც ბურჟუაზიის სიმდიდრე მატულობს, მუშათა კლასის მდგომარეობა კი უფრო და უფრო უარესდება. აქ არ არის ეს ორი კლასი ერთმანეთის წინააღმდეგ ასე დაპირდაპირებული. კერძო კაპიტალს აქაურ წარმოებაში უმნიშვნელო ადგილი უჭირავს. საქართველოს მშრომელ ხალხს არ შეუძლია თავისი მდგომარეობის გასაუმჯობესებლათ მოითხოვნები წარუდგინოს მეორე კლასს, თავის მოსამსახურეს. მოთხოვნებით ის მხოლოდ დემოკრატიულ სახელმწიფოს მიმართავს. სახელმწიფო კი მისივე ორგანოა.

ეს შეგნება ახლა საქმაოთ არის ფხიერ მოკიდებული მშრომელი ხალხის წრეებში. იცის ხალხმა, რომ ეკონომიური მდგომარეობის გასაუმჯობესებელი მოთხოვნებით დღეს მხოლოდ თავის თავთან აქვს საქმე. დღევანდელ მუშათა მოძრაობაში არ ყოფილა და არც არის სახელმწიფოს წინააღმდეგი გამოსვლა. ბურჟუაზიულ ქვეყნებში მუშა ანგარიშს არ უწევს სახელმწიფოებრივ ინტერესებს, იქ მისთვის სულ ერთია, გაუძლებს თუ არა სახელმწიფო ქვემოდან წაყენებულ ეკონომიურ მოთხოვნებს. ჩვენში, კი ამას ყოველთვის მუშათა კლასი ანგარიშს უწევს, უარჰყოფს თითონვე ისეთ რამეს, რაც მთელი წევწყობილების საძირკველს შეარყევს.

საქართველოს მშრომელმა ხალხმა კარგათ შეიგნო, რომ მისი მდგომარეობის გაუკეთესება მოითხოვს წარმოების გაუკეთესებას, საწარმოო ძალების აღორძინებას. უამისოთ ეს ვერ შეიბრძოლება და რასაკვირველია ვერც დამარცხებს სპეკულიატიურ კაპიტალს. სპეკულიაცია ხარობს იქ, სადაც საქონლის ნაკლებობაა, სადაც წარმოება დარღვეულია ან სუსტია. ბაზარზე რომ საკმარისი საქონელი საკმაოთ იყოს, სასპეკულიაციო ნადავი მოისპობა.

ამიტომ არის ჩვენი მმართველი პარტიის მთავარი ყურადღება მიქცეული საწარმოო ძალების განვითარებისკენ. ამისთვის ცდილობს ის თავის პოლიტიკური ბატონობის გამოყენებას. აქეთკენ არის მიმართული მუშეთა მოძრაობაც ხშირათ კრებებზე, ფაბრიკა ქარხნებში, თუ პროფესიონალურ კავშირებში მუშებს გამოაქვთ დადგენილებები, ჩვენ თითონ უნდა გამოვიჩინოთ თაოსნობა წარმოების განვითარების საქმეში.

მოწინავე მუშებმა კარგათ შეიგნეს მეორე საანაო ჩუშარიტებაც, მიხედენ დიდი ხანია, რომ ამ დიდ ეკონომიურ მიზანს—საწარმოო ძალების ზრდას და წინმსვლელობას საშინლათ უშლის ხელს ფულის გაიაფება. ძნელია და შეუძლებელიც საზღვარ-გარეთიდან რამის ყიდვა-შემოტანა, აქ ჩვენი ბუნებრივი სიმდიდრის ამუშავება, როცა ფული ფულს არ გავს, როცა მისი ღირებულება დღითი დღე ეცემა.

ჩვენ ვერ ვახერხებთ ჩვენი ეკონომიური პოლიტიკის ცხოვრებაში გატარებას. რამდენი თვე გავიდა, მაგალითად, იმ თათბირის შემდეგ, რომელმაც მიიღო მშვენივრათ დალაგებული რეზოლიუცია ახლანდელი მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად. არც ერთი საყურადღებო ნაწილი ამ რეზოლიუციის არ განხორციელებულა. ცოცხალი, მიზანშესაფერისი თეორია დარჩა ქაღალდზე, პრაქტიკა წავიდა თავისი გზით.

ყოველ დღე ვლითა შიშით, რომ ეს გზა სცალა გაუვალ ადგილს მიგვიყვანს. ამ გზაზე იძულებული ვხდებით ხშირად მივმართოთ ხოლმე ისეთ საშუალებას, რომელიც არღვევს ჩვენსავე ეკონომიურ თეორიას.

რამდენჯერ გვითქვამს მუშებისთვის, რომ ხელფასის ზომატება ვერ გამოაკეთებს მათ მდგომარეობას. მუშებმა შეიგნესეს ჩვენი ნალაპარაკევი და ძალიან იშვიათად მოითხოვდენ პირდაპირ მომატებას. გამოცდილებამ დაანახვა მათ ეს. არ შეიძლოთ არ დაენახათ, რომ სწორედ ჯამაგირების პროცენტულათ გადიდების შემდეგ მატულობდა მათი გაჭირვება.

რასაკვირველია მომატება მაენებელია იმდენათ, რამდენათაც ის მოითხოვს მეტი ფულის დაბეჭდვას და გამოშვებას. ფულის ფასი არ დაეცემა მარტო მუშის ხელფასის გაორკეცებით. ფასი ეკარგება ფულს მარტო მაშინ, როცა თანდათან მეტი და მეტი ფული გამოდის ბაზარზე ამ უპრალო ჭეშმარიტებას ასაბუთებს ფულის ისტორია ყველა ქვეყნებში. ყველგან და ყოველთვის ასე იყო, რომ რაც უფრო ბევრი ფული იბეჭდებოდა, იმდენათ იაფდებოდა ის, და იმდენად ძვირდებოდა დანარჩენი საქონელი.

ხელფასის მომატებისთვის საჭიროა მომეტებული ფულის ნიშნები. ამიტომ არის მავნებელი მომატება. ეს მავნებლობა რომ თავიდან ავიცილოთ, სადმე სხვა დარგში რაღაცა უნდა გამოვაკლოთ, სადმე უნდა შევამოკლოთ ხარჯები. თუ ჯამაგირებს ვადიდებთ, ვსთქვათ, ასი პროცენტით, სხვა რომელიმე გასავალი უნდა შევამციროთ იმავე რაოდენობით. ხშირად ამ შემთხვევაში ღარა იქნება საბიფათო ხელფასის მომატება.

ერთი ნაკლი გვაქვს ჩვენ ეკონომიურ პოლიტიკაში. ვაკეთებთ, რაც უფრო გვადვილდება. მივდევართ ხოლმე, როგორც რუსები იტყვიან, по линіи наименьшаго сопротивленія. ადვილი მოსახერხებელია ფულებით მომატება და ვუმატებთ, თუმცა ვიცით, რომ ამას არ მოჰყვება სასურველი შედეგი, უფრო ძნელია მომარაგება, დაწყობება და იაფფასებში მიწოდება მშრომელი ხალხისთვის იმისი, რაც აუცილებელ საჭიროებას შეადგენს. ვერ ვკადებთ ხელს ამ ძნელ საქმეს, თუმცა ვიცით, რომ ის საბოლოოთ უფრო გაგვადვილებს მთავარი ეკონომიური საკითხის გადაჭრას.

მთავრობის უკანასკნელი დადგინილება ხელფასის ასი პროცენტით მომატების შესახებ—ეს არის საქმის გაადვილება სადღეისოთ და საქმის გაძნე-

საქართველოს ს.-დ. მუშ. პარტიის ცენტრ. კომიტეტისაგ ნ

თანახმად პარტიულ კონფერენციის დადგენილებისა ც. კ. აცხადებს, რომ თუ ის ამხანაგები, რომელნიც „ახალ სხივში“ თანამშრომლობდენ ან ამ ჯგუფის სახელით პარტიულ კონფერენციაზე და დამფ. კრების ს.-დ. ფრაქციაში გამოდიოდენ,—ამ წლის პირველ თებერვლამდე არ განუცხადებენ ცენტრ. კომიტეტს, რომ მათ უკვე გასწყვიტეს ყოველივე კავშირი ანტი-პარტიულ ორგანო „ახალ სხივთან“,—პარტიიდან გასულათ ჩაითვლებიან და დაჰკარგავენ მანდატს, რომლითაც ისინი პარტიამ აღჭურვა.

ამასთან ცეკა აცხადებს, რომ აზრთა სხვადასხვაობას პარტიაში ადგილი მიეცემა თანახმად კონფერენციის დადგენილების მესამე და მეოთხე მუხლისა.

ცენტრალური კომიტეტი.

ლება სახვალიოთ. ეს არის გადალახვა იმ თეორიის, რომლისაც ვხედავდით ლონდონში ჩვენ. ეს არის გადატრიალება ყველა ჩვენი ხელმძღვანელი ორგანიზაციების დადგენილების.

ან უნდა შეიცვალოს ეს პრაქტიკული ნაბიჯი, ან უნდა გადაიდგას მეორე ნაბიჯი, რომელიც პირველის აუცილებელ შედეგს არ მისცემს გზას. მმართველმა წერემ უნდა მიიღოს ისეთი სახწრაფო ზომები, რომ სახელმწიფოს სხვა ხარჯების შემცირებით მაინც საჭიროთ არ გახადოს მეტი ფულის გამოშვება. საჭიროა ამასთანავე მუშა მოსამსახურეთა მდგომარეობის გასაუმჯობესებლათ დაუვიანებლათ ნატურალიზაციის გზაზე გადასვლა.

პატარა გაბრუნებით შეიძლება მთელი ხაზის გაფუჭება. თავისთავად პატარა ფაქტია პროცენტულათ ხელფასის გადიდება, მაგრამ ეს შეუძლებლათ გახდის საერთო ეკონომიური პოლიტიკის გატარებას. ამას კი თავიდან ავიცილებთ მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ერთ ალაგზე დაკარგულს მეორეზე შევიგებთ.

ხ. დევდარიანი.

პრესა

რეაქციონეთა გაერთიანებით ლონდონში მოცებული „საქართველო“ უკვე ყიჟინას გვცემს და შეტევაზე გადმოდის. იმ წერილის გამო, რომელიც ჩვენ ვუძღვენით არა სოციალისტურ პარტიათა კონფერენციას, ეს გაზეთი ასეთ სტრიქონებს სწერს:

„იდეურად გაკოტრებული პარტია, რომლის სახელმწიფოებრივ ბატონობის ჟამსა საქართველო კულტურულადაც, გონებრივადაც და ნივთიერადაც ისე დაქვეითდა ბედაც, როგორც არასდროს თავისი პოლიტიკური თვითმყოფობის უხსოვარ დროიდან, ეხლა გამოდის და ლაზღანდარულად ითვლის თავის ღვაწლს ქართველი დემოკრატიის წინაშე. ის ადამიანები, რომელთა სამშობლოს ხსენება გონებას ურევდა და ათიული წლების მანძილზე ქართველი ხალხი ეროვნული გადაგვარებისაკენ მ ჰყავდათ; ისინი, ვინც მანიაკური გატაცებით იბრძოდენ საქართველოს დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ და თვით ობიექტიურ პირობებს, ისტორიის „ჩარხის ტრიალს“ უძალიანდებოდენ; ის მართლაც „ნაძალადევი პატრიოტები“, რომელნიც დღე მუდამ სტირიან „სამწუხარო მოვლენის შედეგების გამო“ და დღესაც იმედს არ ჰკარგავენ, რომ შეიქმნება ისეთი კონიუნქტურა, როდესაც შესაძლებელი გახდება „დიდ პოლიტიკურ ერთეულში შესვლა“, რაიც ამ პოლიტიკური მახინატორების შეხედულებით ფრაად არგებს „საქართველოს საწარმოვო ძალთა განვითარებას“—აი ესენი ერთ ურიგდებიან იმ ფაქტს, რომ საქართველოში თანდათანობით ფეხს იკიდებს და ძლიერდება ის მიმართულება, რომლის პოლიტიკურ იდეალს შეადგენს საქართველოს ეროვნული თავისუფლება და დამყარება ნამდვილი ხალხოსნური, დემოკრატიული წესწყობილებისა“.

გაერთიანებულ რეაქციონერთა გაზეთი, აშკარაა, გამოღმა გველაშება. მან კარგათ იცის, რომ საქართველო კულტურულად და გონებრივად, პირიქით არას დროს იმ სიმაღლეზე არ ყოფილა ასული, როგორც სწორედ დღეს, სოც.-დ.ის „ბატონობის ჟამს“, და თავის დღეში არ ყოფილა ისე დაქვეითებული და ზნეობრივათ გათახსირებული, როგორც იმ დროს, როდესაც ჩვენს ქვეყანაში ნაც.-დემოკრატიული სულიერი განწყობილება იყო შეურყეველად გაბატონებული, მან კარგათ იცის ისიც, რომ საქართველოს დღევანდელი ნივთიერი დაქვეითება სოც.-დ.ას კი არ შეუქმნია, არამედ გამოწვეულია იმ წესების მიერ, რომელთა მესვეურთ ნაციონალ-დემოკრატები მუდამ ფეხთ ულოკავდენ.

რაც შეეხება ჩვენს „ანტი პატრიოტობას“, ჩვენს დემოკრატიას იმ თავითვე ესმოდა „ჭეშმარიტ მამულიშვილთან“ ფარისეველური ლათაიები ს.-დ—ის „მოლაღატეობაზე“, „სამშობლოს გამყიდველობაზე“, მაგრამ მან კარგათ ასწონ დასწონა ამ ლათაიების ფასი. დღესაც შეცდომაში ვერავის შეიყვანს „საქართველო“-ს რწმუნება, ვითომც სოც.-დ. „სტიროდეს“ საქართველოს დამოუკიდებლობის გამო. დემოკრატიამ კარგათ იცის, რომ, თუ ჩვენი სპეკულიანტების და გაკოტრებულ მემამულეთა ჯიბის ინტერესები მოითხოვენ სამშობლოს გაყიდვას ნარდათ და ნაჭრობლივ, ისინი ამის წინ არ შედრკებიან. ისევე, როგორც ამის წინ არ დრკებოდა მათი მამა პაპა, ლუარსაბ თათქარიძეები.

საქართველო და რუსეთი

საბჭოთა ორგანოების განცხადების გამო, თითქოს საქართველომ დაარღვია რუსეთთან დადებული ხელშეკრულება, ჩვენ გვიტყობინებენ: საქართველოს რუსეთთან დადებული არავითარი ხელშეკრულება არ დაურღვევია, იანვრის 10—13 თანახმად ოფიციალურ აქტებისა, რომელსაც რ. ს. ფ. ს. რ მხრით ხელს აწერს კონსული ზერეევი და მისი მრჩეველი საზღვაო საქმეებში სტრახოვი, ფოთისა და ბათომის ნავთსადგურებში მოხდა საქართველოს ნავთსადგურებში რუსეთის ყველა გემის მიღება. საქართველოს მთავრობას საქართველოში მყოფ რ. ს. ფ. ს. რ. წარმომადგენლების თანაშრომლების მიმართ არავითარ რეპრესიებისათვის არ მიუმართავს და თუ რომელიმე მათგანის წინააღმდეგ მთავრობა ღებულობდა ამა თუ იმ ზომებს, ეს იყო გამოწვეული ამ თანაშრომლების რესპუბლიკის შინაურ საქმეებში ჩარევით და კომუნისტურ პარტიაში არაოფიციალური მუშაობის წარმოებით. საქართველოში, სადაც არსებობს დაკანონებული დემოკრატიული გარანტიები ამა თუ იმ პარტიის წევრობისათვის არავის არ სდევნიან. ყველა პარტიებს, და მათ შორის კომუნისტურ პარტიას, მიცემული აქვთ საშუალება და უფლება თავისუფალ არსებობისა. და თუ კომუნისტებს სდევნიან, ის გამოწვეულია მათი მოქმედებით, რომელიც მიმართულია საქართველოს ინტერესების წინააღმდეგ, და რომლის მიზანს შეადგენს შეიარაღებული ძალით საქართველოში არსებული მთავრობის ჩამოგდება. 14 ნოემბერს დადებული სავაჭრო-სატრანზიტო ხელშეკრულება დაარღვია რ. ს. ფ. ს. რ. და ა. ს. ს. რ. თუ-ცა ამისათვის საქართველოს არავითარი საბაბი არ მიუცია. წინააღმდეგ ზემო მოყვანილ შეთანხმებისა საქართველოს 5 დეკემბრიდან არ მიუღია არც ერთი ცისტერნი ნავთი. აღკვეთა, რომელიც დაადგა მთავრობამ საქართველოში არსებულ რ. ს. ფ. ს. რ. და ა. ს. ს. რ. ჭონებას, გამოწვეულია, თანახმად ურთიერთობის პრინციპისა იმით, რომ რ. ს. ფ. ს. რ. და ა. ს. ს. რ. მთავრობებმა დაიკავა საქართველოს 6 საზარშრუტო მატარებელი 240 ცისტერნის და 12 ორთქლმავალის შემადგენლობით მათი ბრიგადებით, რომელიც გაგზავნილი იყო ბაქოში ნავთის პროდუქტების მოსატანათ. რ. ს. ფ. ს. რ. და ა. ს. ს. რ. მთავრობებმა არა თუ დაიკავეს საქართველოს საზარშრუტო მატარებლები და დაატუსაღეს მათი ბრიგადები, არამედ თვითნებურად სარგებლობენ საქართველოს ქონებით, რითაც ისინი საქართველოს ხალხში იწვევენ აღშფოთებას და ართმევენ რწმენას რ. ს. ფ. ს. რ. და ა. ს. ს. რ. მთავრობებთან კეთილმეზობლურ დამყარების შესაძლებლობაში. რ. ს. ფ. ს. რ. წარმომადგენლობის დიპლომატიური შიკრიკი გაძარცული კი არ ყოფილა, არამედ—ჩხუბის დროს, რომელიც მას მოუვიდა იტალიის გემ „ფრანც ფერდინანდზე“ ვიღაც უცნობთან, იგი გაქურდეს. ბოროტმომქმედის აღმოსაჩენად საქართველოს მთავრობის მიერ ენერგიული ზომები არის მიღებული. (სდ.).

კ. კაუცკის წერილი ნ. ჟორდანიასადმი

კონსტანტინოპოლი, 10 იანვარი 1921 წელი.

ჩემო ძვირფასო მეგობარო!

ჩემი და ჩემი მეუღლის სახელით მსურს თქვენი საშვილიშვილებით უგულითადესი მადლობა ვუძღვნა ქართველ ამხანაგებს და მეგობრებს იმ სიყვარულის გამო, რომელიც გამოიჩინეს მათ ჩვენდამი საქართველოში ყოფნის დროს.

სიყვარულის ის გრძნობა, რომლითაც ჩვენ შეგვპყრობდნენ თქვენს ქვეყანაში ჩამოსვლისას, ერთ წუთსაც არ შენელებულა და ამას ახლაც კი ვგრძნობთ,—თქვენს ქვეყნის გარეშე: სადაც კი შევხვდით ქართველებს, ყველგან სიყვარულით გვეგებებიან,—მაგ. სტამბოლში, თქვენს ელჩობაში.

ჩვენ მოგზაურობა გვიხდება მეტად ძნელ პირობებში. შავი ზღვა, რომელიც შიშს გვინერგავდა, ამ შემთხვევაში შემბრალე აღმოჩნდა და აქ, სტამბოლში, საუცხოო მზიანი ამინდით შეგვხვდა.

ყოველივე ის, რაც აქ ჩვენ მოვისმინეთ, მიწმობს, რომ თქვენი დამოკიდებულება მეზობლებთან თანდათან უკეთესდება და ეს უფრო ამტკიცებს ჩვენს სულიერ გახწყობილებას. ყოველი თვე, რომელსაც თქვენ მშვიდობიანათ გაატარებთ, მოგიტანთ დიდ სარგებლობას, თუ მას გამოიყენებთ თქვენი ქვეყნის საერთაშორისო მდგომარეობის განსამტკიცებლათ და გასაფართოვებლათ, რაც, ჩემის აზრით, არის თავი და ბოლო არა მარტო საქართველოს განმტკიცების და აღორძინების საქმეში, არამედ—მთელი მისიფლიოსთვისაც საერთაშორისო ზავი რუსეთთან ამ ბეჭით მიმაჩნია მე საჭიროთ. როგორც ნებდლი მასალის და ინდუსტრიის საქონლის მიმწოდებელს,—რუ ეთს, ჯერ არ ექნება დიდი მნიშვნელობა, მაგრამ აღდგენილ იქნება თუ არა მიმოსვლა და დანგრეული ტრანსპორტის საქმეც მოგვარდება, რასაც ხელს უშლის საზღვრებზე სამხედრო მდგომარეობა და თვით შინაური მდგომარეობა რუსეთის, მაშინ რუსეთი დიდ როლს ითამაშებს აღმოსავლეთში.

წერილი უნდა გავათაო. გემი 1—2 საათის შემდეგ დაიძვრის. კიდევ ერთხელ გულითად მადლობას გიძღვნით და გისურვებთ ყოველივე კარგს თქვენ და ყველა მეგობრებს და ამხანაგებს.

მხურვალეთ გართმევთ ხელს.

თქვენი ერთგული კარლ კაუცკი.

დეპეშები

(საქართველოს დამოუკიდებლობის აღიარება)

იანვრის 27.

რუსეთის დეკრეტ. სამინისტრო

(ბალშევიკური).

თათართა რესპუბლიკაში.

თათართა რესპუბლიკის სახალხო საბჭოთა კომისარიატმა დაადგინა: გაიწვიოს სასოფლო სამეურნეო სამსახურში ყველა სპეციალისტები სექსისა და წლოვანების განურჩევლად, რომლებიც აღნიშნულ რესპუბლიკის ტერიტორიაზე ცხოვრობენ. სასოფლო მეურნეობის ყველა სპეციალისტი ვალდებული არის გამოცხადდეს 10 დღის განმავლობაში ტეხნიკურ ძალთა აღწერის განყოფილებაში, რომელიც თათართა რესპუბლიკის შრომის კომისარიატთან არის დაარსებული.

ხურსათ სანოვაგის დასაზღვევებლათ.

ტურქესტანის პროფ. კავშირთა ცენტრალურმა საბჭომ გამოაცხადა პროფ. კავშირთა პრაქტიკული მობილიზაცია სურსათ-სანოვაგის დასაზღვევებლათ. გაწვეულნი იქნებიან ქალებიც.

დატვიაში.

მოსკოვის სრულიად ლატვიის პროფ. კავშირთა ბ. ურომ მთავრობას შემდეგი მოთხოვნილებანი წარუდგინა: ბუშათა ორგანიზაციების დევნის შეწყვეტა, რვა საათის სამუშაო დღე, გაფიცვის თავისუფლება, უმუშევართათვის საზოგადო მუშაობის მოწყობა და უმიწაწყლოთათვის მიწების დარიგება.

შორეულ აღმოსავლეთის რესპუბლიკა.

შორეულ აღმოსავლეთის რესპუბლიკის დამფუძნებელი კრების არჩევის დროს ბალშევიკებმა მიიღო 147 ადგილი, მემარჯვენე პარტიებმა 19 ადგილი, მენშევიკებმა და ესერებმა 30 ადგილი და გაურკვეველ პარტიებმა 78 ადგილი.

ლენინის ცრკულიარი

სახალხო საბჭოთა კომისარიატის თავმჯდომარის ლენინის ხელის მოწერით სამხრეთ-აღმოსავლეთის რკინის გზების ორგანოებს შემდეგი ცირკულიარი დაეგზავნა: რკინის გზაზე მოსამსახურენი, მიუხედავათ მათი თანამდებობისა, ვალდებულნი არიან გამოიჩინონ უდიდესი ენერგია და უზრუნველყონ სურსათ-სანოვაგით დატვირთული სამარშრუტო მატარებლების მოძრაობა, რომლის სიწრაფე დღე ღამეში უნდა იყოს არა ნაკლებ 150—200 ვერ.

ფრანგული ცნობები

რუმინეთი და რუსეთი.

ლიონი, 26 იანვ. იმ საშიშროების შესახებ, რომელიც ბალშევიკებისაგან რუმინეთს, ტკბილ ინისკომ სთქვა: „ჩვენ მივიღეთ ცნობა მოსკოვიდან, როგორც რადიოთი, ისე შუამავალთა საშუალებით, რომ წითლებს არა აქვთ არავითარი განზრახვა ბესარაბიის საზღვარზე წითელი ჯარების თავის მაყრა არ მოასწავებს შეტევის დაწყებას და რომ იგი გამოწვეულია ზამთარში ჯარის დაბანაკების საკითხით. (გამოტოვებულია)... შეეხო რა იმ კავშირს, რომელშიაც იღებენ მონაწილეობას რუმინეთი, პოლონეთი, ჩეხო-სლოვაკია და სამხრეთ სლავია, ინისკომ იმედი გამოსთქვა, რომ ამ ხალხთა შორის არსებობს სრული თანხმობა უნგრეთთან დადებულ ხელშეკრულების განხორციელების საკითხშიო... (გამოტოვებულია)..

გერმანული ცნობები

მინხენში.

ნაუენი: 26 იანვ. (დასაწყისი არ მიგვღია) მინსკიდან დაბრუნებულმა პირმა ინტერვიუს დროს განაცხადა: მცხოვრებთა მდგომარეობა საშინელია, ხალხი შიმშილით იხოცება. ის ვინც აღრიცხული არის, დღეში იღებს ¼ გირ. პურს, ბავშვები კი 5 გირ. ორი კვირის განმავლობაში. ფუთი კარტოფილი ღირს 7000 მანეთი, გირ. პური 500 მანეთი, ხორცი 3000 მანეთი, ერბო 12.000 მ., ბოთლი რძე 1200 მანეთი.

გებრაელთა საკითხი.

გებრაელთა გავლენიანი წრეები აგიტაციას აწარმოებენ ეროვნულ გერმანულ გებრაელურ პარტიის დაარსების სასარგებლოთ, ვინაიდან ბრძოლა ანტისემიტიზმის წინააღმდეგ, რომელსაც აწარმოებს გებრაელთა ცენტრ ფერეინი უშედეგოა. ფიქრობენ, რომ გაერთიანების გზით ისინი დიდ შედეგს მიაღწევენ. ასეთი მისწრაფება ერთგვარ საშიშროებას წვევს. პაულ ნოტანი ახალი პარტიის წინააღმდეგია. მიუხედავად პარლამენტში დიდი კამათი მოხდა იმ დევნის გამო, რომელსაც განიცდიან გებრაელები ბავარიაში.

ნოე ჟორდანიას სიტყვა

წარმოთქმული დამფუძნებელი კრების 17 იანვრის სხდომაზე.

(სტენოგრაფიული ანგარიშიდან)

ბ. რცხილაძემ ჩვენ გვისაყვედურა, რომ თურმე ჩვენ დიდი ხანია ომიდგან გამოვედით, მაშასადამე, არავითარი არაჩვეულებრივი საქმეები და გასავალი არ გვჭირდა, მაგრამ, მიუხედავად ამისა მაინც დავანგრიეთ ის, რაც გვჭონდაო. ბ. რცხილაძე დიდი ხანია აქ არ ყოფილა, ახლად მოსული არის, მაგრამ მაინც ეცოდინება, რომ საქართველო დღეიდან ომიდან არ გამოსულა. თუ გგონიათ, რომ საქართველო მსოფლიო ომში ერია,—ეს არ არის მართალი; იმ ომში საქართველო არ ყოფილა, ერიენ მარტო ქართველები. თუმცა იმ დროიდან, რაც საქართველოს რესპუბლიკა დაარსდა, მსოფლიო ომი მოისპო; მაგრამ აქ მაინც მუდმივ საომარ მდგომარეობაში ვართ. თუ ამას მიიღებთ მხედველობაში,—მაშინ დაინახავთ, რომ ჩვენ გვაქვს აუარებელი არაჩვეულებრივი საბედნიერო გასავალი. თუ მიიღებთ შრომას და ჩვეულებრივ შემოსავალ-გასავალს შეადარებთ,—მაშინ ნახავთ, რომ არც იმდენად ცუდათ არის ჩვენი ფინანსიური მდგომარეობა, როგორც ჰგონიათ. თუ მიიღებთ სახეში არაჩვეულებრივ გასავალს,—მაშინ ცხადი იქნება, რომ აქ არაფერს შუაში არის არც მთავრობა და არც მისი ფინანსიური და ეკონომიური პოლიტიკა. საომარმა გასავალმა გაღარიბა არამც თუ ახალი სახელმწიფოები,—არამედ ისე ძველი სახელმწიფოებიც კი, როგორიც არიან საფრანგეთი, გერმანია და სხ. ამას დიდი ფიქრი და ანალიზი არ უნდა, რომ კაცი გამოვიდეს და თქვას ის, რაც არის. შემდეგ ბ. რცხილაძეს უთქვამს, რომ აქ საქართველოში თითქოს ისე იყო მოწყობილი საქმეები, რომ ყველაფერი უწყობდა ხელს ჩვენს მთავრობას; მაგრამ, მიუხედავათ ამისა, მაინც კრიტიკულ მდგომარეობაში არის საქმე. რომ ჩვენ მთავრობას არ უწყობდნენ ხელს,—ეს სჩანს მისივე სიტყვიდან. ეს ასე რომ არ იყოს,—ის არ იტყოდა იმას, რომ ჩვენ დაგვრჩა აუარებელი სხვისი ქონება და ეს ჩვენ გავფლანგეთო. ეს მოწმობს იმას, რომ აქ არაც თუ ხელის შეწყობა არის, არამედ ლტოლვა იქეთ, რომ რაიმე მიზეზი იშოვნონ და ჩვენკენ გამოილაშქრონ. თქვენ იცით რა ღირდა ეს ქონება?—მილიონები თუ მილიარდები,—ეს არავინ არ იცის და არც რცხილაძემ იცის. (ასათიანი: „ბლომად კი ღირდა“.) ეს ქონება რომ დარჩა,—დანაწილდა სამად: ერთი ნაწილი სომხეთმა წაიღო, მეორე ადერბეიჯანმა და ერთი ნაწილი თფილისში დარჩა. მოგეხსენებათ, რომ ამ ტრიბუნიდან მე გავაკეთე ანგარიში ჩვენი საქმეწარმოების არსებობის ექვსი თვის თავზე. მაშინ აქ პარლამენტარები იყვნენ. მაშინ ვთქვი, რომ პირველ ექვსი თვის განმავლობაში რუსეთის მთავრობამ და მათ დაწესებულებებს მივეცით 44 მილიონი, ე. ი. 100 მილიონი მანეთი და მაშინ ნაღდი ასი მილიონი ეხლა 100 მილიარდი არის. მაშინ ეს დაფიქრეთ იმ ნაშთებიდან, იმ საქონლიდან, რომელიც დაგვრჩა. ასე რომ, ტყუილად იანგარიშა ბ. რცხილაძემ, რომ რაღაც შევინარჩუნეთ, გავფლანგეთ, ვინმეს წაწიწა დაბნაშავე ვართ ან ვალი გვაქვს. ვალზე თუ წავა საქმე—ჩვენ დავამტკიცებთ, რომ ჩვენ გაცილებით უფრო მეტი მივეცით. (ტაში. ს. დადიანი: „ამაზე არ არის დავა!“ ვლ. მგელაძე „თუ ამაზე არ არის დავა,—აქ არ უნდა თქმულიყო,—ამ ტრიბუნაზე!). აქ იყო ბევრი ლაპარაკი ჩვენს ეკონომიურ პოლიტიკაზე ჩვენ ეკონომიურ პოლიტიკას გვ წუნებენ, მაგრამ ვერც ერთმა ორგანიზმა ვერ წამოაყენა. (ლ. შენგელაია: „ეს არ არის ძნელი, ჩვენ ბევრჯერ გვითქვამს!“). ძნელი არ არისო, ხშირად ლაპარაკობს ბ. შენგელაია; მაგრამ არავითარი ეკონომიური პოლიტიკა არ წარმოუდგენია. (ლ. შენგელაია: „ბრუჯეტის განხილვის დროს ბრძანდებოდ თ!“) თქვენი ოპოზიტორების სიტყვებს ვკითხულობ, მაგრამ წვრილმან კრიტიკის მეტი ვერაფერი დავინახე. (ს.ს. კედია: „თქვენი რა არის, იმათი რა იქნება!“).

რაშია საქმე? რანაირი ეკონომიური პოლიტიკა გვქონდა? ჩვენ ვთქვით, რომ ჩვენი ეკონომიური პოლიტიკა აგებული არის ჩვენს ეკონომიურ მდგომარეობაზე არ შეიძლება უკუღმა იყოს. თუ შეიცვალა ეკონომიური მდგომარეობა,—თავის თავად ცხადია, რომ შეიცვლება ეკონომიური პოლიტიკაც. ჩვენი ეკონომიური მდგომარეობა უფრო ადვილი გასარკვევია. ჩვენში არის საჭონლის ნაკლებობა და სიძვირე. რით ვიხსნება საჭონლის ნაკლებობა და სიძვირე? მე მგონია, ეს ყველამ იცის. ეს აიხსნება იმით, რომ ჩვენს სახელმწიფოში არ შეიძლება ყოველდღე ის, რაც ჩვენთვის საჭიროა: უცხოეთიდან უნდა მოვიტანოთ. ეს მოტანა და ყიდვა გვჯდება ძვირად და აქედან წარმოსდგება ერთნაირი ეკონომიური კრიზისი. (ვრ. ვეშაპელი: „შეიძლება უცხოეთიდან მოგვიტანონ?“) ვეშაპელს ჰგონია, რომ ყველაფერ საქმეში მთავრობა არის დამნაშავე. შესაძლებელია, ამის შემდეგ თქვენ ხელრიანად ველარ დაიძინოთ, მაგრამ რომ იფიქროთ ის, თითქოს მთავრობის ბრალია,—შემცდარი ხართ. ჩვენ ავიღეთ ვალდებულება მარტო პურისა და ამაზე შეგიძლიათ ილაპარაკოთ. მე ვამბობ, რომ ჩვენში არის საჭონლის ნაკლებობა და ვისაც შეუძლიან იშოვნის საჭონელი, ის, თავისთავად ცხადია, იღებს იმაში აუარებელ ფასს, ვინაიდან ჩვენში არის კონკურენცია თვით ვაჭართა შორის, არამედ, კონკურენცია არსებობს თვით მფლველთა შორის. რასაკვირველია, ვისაც საჭონელი აქვს,—ფასებსაც ის აწესებს. ეს მდგომარეობა იყო და არის არა მარტო ჩვენში, არამედ რუსეთშიც ერთის მხრივ და ევროპაში მეორის მხრივ. მაგრამ ევროპაში ამ ბოლო დროს ეს მდგომარეობა შეიცვალა. აქ არამც თუ კრიზისი არ არის საჭონლის, პირიქით, საჭონლის დიდი რაოდენობა დაგროვდა; ჩვენში კი უკუღმა, (ასათიანი: „საქმე მაგაშია, რომ უკუღმაა“)... თუ უკუღმაა,—ეს არ არის ჩვენი ბრალი, არამედ თქვენი. თქვენს კლასს არ შეუძლია შექმნას ჩვენში ის, რასაც ევროპაში ჰქმნის (დადიანი: „ძალებათ არ გამოდგებიან“). ასეთი მდგომარეობაში [illegible] ერთი გამოსავალი (გვაზავს: „კარგი კ[illegible]“) მეორე არის ლიბერალური—ანათი (ეუვენებს ნ. დემ.) მესამე არის ჩვენი (გვაზავს: შუაში დგებართ!“). თქვენ იცით, რომ რუსეთი ჰფ ქრიბდა ამ მდგომარეობიდან თავის დაღწ ვას იმით, რომ ახალ ნაციონალიზაციას წარმოებისა და ვაჭრობისას. თუ თქვენ ხართ ამის მომხრე,—ეს სთქვით. ერთი წევრი დაწ კრებისა, აი სოც. ფედ. ფრაქციის, სწერდა გაზეთში, რომ ერთად-ერთი გამოსავალი არის ნაციონალიზაცია ვაჭრობა მრეწველობისაო. ფრაქციას კი ეს არ განუცხადებია. თქვენ თუ ამის მომხრე ხართ,—ჩვენ უნდა მოგახსენოთ, რომ ამის წინააღმდეგი ვართ. ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ დღევანდელ ეკონომიურ კრიზისის გადატანა შეიძლება, თუ მთელი ხალხი ჩაებმება ამ საქმეში, რომელსაც თქვენ ეპოტენციურ შორიდან და ვერ ბედავთ. ჩვენ გვიდგათ რუსეთის, ადერბეიჯანის და სომხეთის მაგალითებს. იქ შიმშილით და სიცივით ხალხი იხოცება (დადიანი: „რამდენი ბანკია თფილისში? ისინი სპეკულიაციას ეწევიან“). მე მოგახსენებთ არა სპეკულიაციაზე,—ეს არ არის პოლიტიკა,—მე მოგახსენებთ ჩვენს ეკონომიურ პოლიტიკაზე,—იმაზე, თუ როგორი უნდა იყოს იგი. იმიტომ არსებობს მთავრობა, რომ იგი უნდა ებრძოდეს ამ სპეკულიაციას.

მეორე გზა არის ნაციონალ-დემოკრატების — ლიბერალური. თავისთავად ცხადია, ისინი იქნებიან წინააღმდეგნი ჩვენი ეკონომიური პოლიტიკისა. ამათ აქვს ერთნაირი ხაზი; თქვენ კი ხართ ჩვენი წინააღმდეგი. მაგრამ არ ვიცით რა გინდათ, თქვენ უნდა გქონდეთ გარკვეული ხაზი. ჩვენ არა ვართ მონარხე ნაციონალ-ლიბერალური პოლიტიკის, ვინაიდან ეს იქნება პოლიტიკა წმინდა სპეკულიანტური. იმდროს, როცა არის საჭონლის ნაკლებობა და ასეთი სიძვირე,—ეს საქმე რომ სხვებსა ხელში ჩავუგდოთ კერძო მწარმოებლებს და ვაჭრებს,—ცხადია, ფასები იქნება ერთი ათად მეტი. (გვაზავს: „ბოლოდ პირველ დღეებში“). ინგლისში გაძვირდა, მაგრამ არა ისე, როგორც აქ, იმიტომ, რომ ინგლისი თვით აწარმოებდა საჭონელს (გვაზავს: „სახელმწიფოსაც შეუძლია სპეკულიაცია აწარმოოს“) თუ სახელმწიფო ისპეკულიანტებს,—ეს იქნება სახელმწიფოს სასარგებლოდ (გვაზავს: „თუ წაიგო? კედია: რომ წაიგო?). თქვენ მოისმინეთ მოხსენება ჩვენი მომარაგების მინისტრის, რომ ჩვენ არამც თუ არ ვეწევით სპეკულიაციას,—არამედ, პირიქით, ვებრძვით მას. ჩვენ ვიდებთ ჩვენს საკუთარ ფულს იმისთვის, რომ ფასები პურზე და სხვა სანოვაგეზე დავწიოთ. (კედია: „ესეც კარგი პოლიტიკაა“!). აქედან ხედავთ, რომ სახელმწიფო ებრძვის სპეკულიაციას. ამის შემდეგ შეგიძლიათ სთქვათ, რომ სახელმწიფო ეწევა სპეკულიაციას? ეს არ არის სიმართლე. ისეთ მდგომარეობაში, როგორშიც ჩვენა ვართ, ჩვენ არ შეგვიძლია [illegible] ეკონომიური საქმიანობა დავანებოთ მარტო კერძო პირთ ვრებს, რომ ამან არ ჩაიროს ახალ[illegible]ფო, [illegible] და ქალაქები. თუ ჩვენი მდგომარეობა ასეთია და ჩვენ არ დავნგრეულვართ,—ეს იმიტომ, რომ ამ ეკონომიურ საქმიანობას აწარმოებენ როგორც სახელმწიფო, ისე ერობები და ქალაქები. ჩვენ რომ თქვენი აზრით გვეწარმოებია ეკონ[illegible] გვეწარმოებია თქვენი ეკონომიური პოლიტიკა,—ჩვენ აქამდის ვიწნებოდით დანგრეული. ისეთი სიძვირე იქნებოდა, რომ ჩვენი ხალხი აჯანყებოდა, აგვრეთვე ჯარი და გვარდია (ასათიანი: „ეს ხომ გულთმისნობაა“). ეს არ არის გულთმისნობა. ჩვენ იმიტომ ვარსებობთ, რომ ვცოდეთ, ვის პოლიტიკა სათ მადის. (ქარუმიძე: „არის მაგ პოლიტიკაში ლოღიკა!“). ვიცი, რომ თქვენი პოლიტიკა სახელმწიფოს ანგრევს, ჩვენი კი აშენებს (ქარუმიძე: „რამდენს იგებს თქვენ ხელისუფლების ქვეშ მყოფი კოოპერატივი?“). უნდა მოგახსენოთ, რომ კოოპერატივის მდგომარეობა არ ვიცით, რადგან არ გვაქვს მასთან პირდაპირი კავშირი. (ქარუმიძე: „როგორ სპეკულიაციის ეწევა კოოპერატივი იმ მცირედ ხალხზე, რომელიც თქვენს ხელისუფლების ქვეშაა? დადიან: „გამოირკვა, ვინ ჰკლა“! ხმაურობა თ[illegible] რის ხარი) მე ვამბობ, რომ ჩვენ, როგორც ლიბერალურს, ისე ბალშევიკურ პოლიტიკას ვებრძვით და არ მივდევთ (გვაზავს: „თქვენ მენშევიკურ პოლიტიკაზე დგებართ“). დიახ, ჩვენ ვდგევართ მენშევიკურ სოციალდემოკრატიულ პოლიტიკაზე. გვაზავან ეს უნდა იცოდე (ქარუმიძე: „საქართველო წვრილი ბურჟუაზიის ქვეყანაა, არც მენშევიკების“!) აქ გვეუბნებიან, საქართველო პურის ქვეყანაა და ამ შესაფერი პოლიტიკა უნდა იყოსო (ქარუმიძე: „ჩვენ ვამბობთ, რომ საქა[illegible]

---

*) დასასრული, იხ. „ერთ“ № 19.

ქრონიკა

ფილიპ გოგიჩაიშვილის სახელობის ქუთაისის სახელმწიფო სასწავლო თეატრის ბუნებრივ ფერადოვანებათა ახალი სეზონი

ბატონ ფილიპ გოგიჩაიშვილის სახელობის ქუთაისის სახელმწიფო სასწავლო თეატრის ბუნებრივ ფერადოვანებათა ახალი სეზონი 1 ოქტომბერს გაიხსნება. (ეს ინფორმაცია ჩვენ ვიღებთ თეატრის ხელმძღვანელობის ერთ-ერთი წევრისაგან, ბატონ ლეონ ბაბალიანისაგან, რომელიც ამ ფერადოვანებათა ახალი სეზონის ორგანიზაციის საქმეებით არის დაკავებული.)

ამჯერად ლეონ ბაბალიანი ჩვენ გვეუბნება, რომ ეს სეზონი ბევრი მხრივ განსხვავებული იქნება წინა სეზონებისაგან. ამ განსხვავების ერთ-ერთი მიზეზი ისაა, რომ ამ სეზონში ფერადოვანებათა ტრუპა ქუთაისის სახელმწიფო სასწავლო თეატრის ბუნებრივ ფერადოვანებათა ტრუპად გარდაიქმნება. ეს ნიშნავს

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲬᲘᲜᲐᲓᲐᲓᲔᲑᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲔᲑᲘ

ᲛᲝᲡᲐᲮᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲘ

ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲡᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲔᲑᲘ

ᲛᲝᲡᲐᲮᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲘ

ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲡᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲔᲑᲘ

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲬᲘᲜᲐᲓᲐᲓᲔᲑᲔᲑᲘ

1. ᲐᲚᲔᲥᲡᲘᲫᲔ. (ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲔᲓᲠᲔᲙᲘᲡ ᲤᲐᲙᲣᲚᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲠᲝᲤᲔᲡᲝᲠᲘ). ᲘᲚ ᲚᲝᲛᲝᲜᲘᲡ ᲠᲣᲛᲘᲡ ᲛᲔᲓᲠᲔᲙᲘᲡ ᲤᲐᲙᲣᲚᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲠᲝᲤᲔᲡᲝᲠᲘ ᲐᲚᲔᲥᲡᲘᲫᲔ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲔᲓᲠᲔᲙᲘᲡ ᲤᲐᲙᲣᲚᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲠᲝᲤᲔᲡᲝᲠᲘ ᲐᲚᲔᲥᲡᲘᲫᲔ ᲓᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲗ

ᲐᲛᲛᲘᲐᲜᲣᲡ

„ᲓᲦᲔᲛ“.

1. ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲘᲐ ᲛᲔᲤᲔᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲛᲝᲪᲐᲛᲓᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲓᲐᲮᲕᲓᲐ ᲛᲔᲤᲔ ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲘᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲪᲝᲚᲘᲔᲠᲘ ᲛᲔᲣᲦᲚᲔ ᲛᲔᲤᲔᲡ ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲘᲐᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲪᲝᲚᲘᲔᲠᲘ ᲛᲔᲣᲦᲚᲔ ᲛᲔᲤᲔᲡ ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲘᲐᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲪᲝᲚᲘᲔᲠᲘ

ᲛᲐᲠᲗᲚᲛᲐᲓᲘᲓᲔᲑᲔᲚᲘ ᲛᲔᲤᲔ ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲘᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲪᲝᲚᲘᲔᲠᲘ

ᲛᲐᲠᲗᲚᲛᲐᲓᲘᲓᲔᲑᲔᲚᲘ ᲛᲔᲤᲔ ᲐᲚᲔᲥᲡᲐᲜᲓᲠᲘᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲪᲝᲚᲘᲔᲠᲘ

ᲛᲝᲡᲐᲮᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲘ

ᲛᲝᲡᲐᲮᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲘ

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲬᲘᲜᲐᲓᲐᲓᲔᲑᲔᲑᲘ

ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ. 30 ᲛᲐᲘᲡᲡ ᲓᲐᲘᲬᲧᲝ